

מ"ת 11976/06/22 - אחד קסאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 11976-06-22 מדינת ישראל נ' קסאס(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת מיכל רוזן עוזר
מבקש אחד קסאס
באמצעות עוה"ד דריה גולדין ויקי קהן
נגד מדינת ישראל
משיבה באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשה לעיון חוזר בהחלטתי לעניין קיומן של ראיות לכאורה נגד המבקש, אחד קסאס, במסגרת בקשת המאשימה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים הפליליים נגדו. לטענת המבקש ראיות שלא היו ברשותו קודם לכן, שומטות את הקרקע עליה הושתתו אישומי הסחיטה באיומים, וממילא את הקביעה בדבר מסוכנותו שהתבססה על אישומים אלה. בהעדר בסיס ראיתי לאישומים אלה מתבקש שחרורו.

רקע

1. נגד המבקש ונאשמים נוספים הוגש ביום 7.6.2022 כתב אישום המחזיק שבעה אישומים (תפ"כ 12020-06-22) (להלן: **כתב האישום**). בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של המבקש ולמעצרו של נאשם נוסף, יוסף מנצורה (להלן: **מנצורה**). כתב האישום מתאר מערך מורכב, שפעל לאורך שנים, שעיקרו בהוצאה וניכוי של חשבונות כוזבות בהיקף עצום של מאות מיליוני ש"ח. עבירות אלה הן עבירות מקור לעבירות הלבנת ההון המיוחסות למבקש. בצד אישומים אלה, מיוחסים למבקש שלושה אישומים נוספים. שניים מהם עניינם מעשי סחיטה באיומים, עושק וקבלת נכסים שהושגו בפשע, ואחד מהם עניינו התחמקות מתשלום מס.

2. במרכז הבקשה לעיון חוזר, מצויים האישומים המייחסים למבקש עבירות של סחיטה באיומים, בשני אירועים נפרדים.

אירוע אחד, המפורט באישום הרביעי, עניינו בטענת סחיטה באיומים מקבוצה של רוכשי דירות בפרויקט בניה בקרית מלאכי (להלן: **רוכשי הדירות ו-הפרויקט בקרית מלאכי** או **הפרויקט**). על פי הנטען, בין העמותות שרוכשי הדירות היו חברים בהן לבין חברת קבלנית בשם ח.י.מ. ביתן בע"מ (להלן: **חברת ביתן**) שבבעלות מקסים ביתן נחתם הסכם להשלמת בניה של עשרות יחידות דיור, וזאת לאחר שקבלנים קודמים עזבו את האתר. בחלוף המועד בו התחייבה חברת ביתן למסור את הדירות, הופיעו המבקש ומנצורה בישיבות העבודה והודיעו כי הם יסייעו לחברת ביתן ודרשו תשלום בסך 1.3 מיליון ש"ח.

סביב דרישה זו התקיימו מספר פגישות עם רוכשי הדירות בהן חזר המבקש על דרישת התשלום, ואף נחתם הסכם לפיו ככל שהדירות תימסרנה עד סוף מאי 2021, ישולם למבקש הסכום המבוקש. הדירות לא נמסרו במועד, ולמעשה נציגי העמותות פעלו באופן עצמאי להמשך הבניה. למרות זאת, חזר המבקש על דרישתו לתשלום. בפגישה שהתקיימה באוקטובר 2021 עם רוכשי הדירות ועו"ד מאיר הגר שייצג אותם (להלן: **עו"ד הגר**) אמר המבקש דברים שהתפרשו על ידי אנשי העמותה כאיום. אנשי העמותה שחששו מהמבקש ולאור מצוקתם הסכימו לשלם לו את הסכום, אחרי מסירת הדירות. לאחר דברים אלה כינס המבקש ביום 12.1.2022, ישיבה נוספת יחד עם מנצורה בנוכחות רוכשי הדירות, שבה חזר על דרישתו. במועד הגשת כתב האישום הדירות טרם נמסרו והסכום טרם שולם.

האירוע השני, מפורט באישום החמישי, ולפי הנטען בו משנת 2015 נהג המבקש להתארח במלונות רשת אורכידאה-הרברט סמואל (להלן: **רשת המלונות**), ומשנת 2019 עשה שימוש קבוע במספר חדרים במלון אוקיאנוס בהרצליה המשתייך לרשת המלונות (להלן: **מלון אוקיאנוס**). לפי הנטען במהלך השנים לא שילם המבקש את מלוא התשלומים אותם נדרש לשלם, וחובו עובר למועד הגשת כתב האישום עמד לכל הפחות על סך של כ-3.3 מיליון ש"ח. בתגובה לאחד מניסיונות הגביה על ידי מנכ"ל קבוצת נקש המחזיקה ברשת המלונות, אבי חורמרו (להלן: **חורמרו**) השיב לו המבקש באיומים והבהיר שאינו מתכוון לשלם את חובו. בנוסף, אירח המבקש במלון אנשים המזוהים עם משפחת פשע והשרה אווירה של חשש ואיומים. עוד נטען כי לאחר מעצרו קיבלו עובדי המלון שיחות מאדם שהזדהה כגורם הקשור לגורמים עבריינים ודרש שלא יפנו חדריו של המבקש ואף ציין כי במידה וינסו לעשות כן "זה יכול להיגמר רע". בשל האיומים ואווירת הפחד שהשרה המבקש נמנעו עובדי המלון לפנות את חדריו.

3. ביום 22.9.2022 ניתנה החלטתי לעניין קיומן של ראיות לכאורה, במסגרתה קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום, תוך שהתייחסתי לאישומים מסויימים בהם מצאתי חולשה בראיות התביעה. בין האישומים בהם סברתי שקיימת חולשה בראיות התביעה היו האישום הרביעי והחמישי שבמסגרתם מיוחסות למבקש עבירות הסחיטה באיומים (להלן: **ההחלטה לעניין הראיות לכאורה**). במסגרת ההחלטה לעניין הראיות לכאורה הרחבתי לעניין החולשה הראייתית האמורה שהיוותה רכיב במסקנותי בנוגע למעשי הסחיטה באיומים ומידת חומרתם (סעיפים 128-143, ו-134-135 להחלטה לעניין הראיות לכאורה).

4. ביום 12.12.2022, לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן וכן תסקיר משלים, ניתנה החלטתי בבקשת המשיבה להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים הפליליים נגדו. במסגרת החלטה זו הוריתי על מעצרו של המבקש בפקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים הפליליים נגדו (להלן: **ההחלטה לעניין המעצר**). גם במסגרת החלטה זו עמדתי על החולשה הראייתית בראיות התביעה ביחס לאישומים הרביעי והחמישי, והוספתי שמדובר בשני אירועים נפרדים, נקודתיים, וכי אין בכתב האישום טענה למעשי סחיטה או איומים כשיטת פעולה המלווה את מעשי העבירות הכלכליות הנטענות.

5. ערר שהגישה המשיבה ביום 13.12.2022 על החלטתי (בש"פ 8570/22) התקבל על ידי בית המשפט העליון (כבוד השופטת ע' ברון), שהורה ביום 11.1.2023 על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים הפליליים נגדו (להלן: **הערר וההחלטה בערר**).

ביסוד החלטת בית המשפט העליון להורות על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים הפליליים נגדו, קביעתו בדבר מסוכנותו של המבקש הנובעת מעבירות הסחיטה באיומים המיוחסות לו. בית המשפט קבע כי משנקבע שקיימות ראיות לכאורה לביסוס המיוחס למבקש, הרי שהמסוכנות הנשקפת ממנו היא משמעותית ביותר, וזאת גם בהינתן החולשה הראייתית עליה עמדתי בהחלטתי לעניין הראיות לכאורה (פסקאות 12-14 להחלטה

בערר). יוער, בית המשפט לא שינה את הממצאים הנוגעים לחולשה הראייתית אלא קבע כי "אל מול החולשה הראייתית שעליה עמד בית המשפט המחוזי ניצבת המסוכנות הטבועה במעשים המיוחסים למשיב, שבהינתן האיזון בין עוצמת הראיות לעילת המעצר מטה את הכף באופן ברור למסקנה שלפיה יש להורות על המשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח" (פסקה 14 להחלטה בערר).

6. ביום 16.2.2023 הגיש המבקש את הבקשה לעיון חוזר. דיון בבקשה התקיים ביום 21.2.2023 ובסיומו ביקשה המשיבה כי תינתן לה שהות לבחון את המסמכים שהוגשו במהלך הדיון. ביום 27.2.2023 התקיים דיון נוסף בבקשה ונשמעו טענות הצדדים. בסיומו של הדיון הוריתי לצדדים להגיש את המסמכים אליהם הפנו בטיעוניהם ואלה הוגשו ביום 1.2.2023 וביום 2.2.2023. בהמשך, נוכח טענת המשיבה לפיה העלה המבקש טענות נוספות במצורף להגשת המסמכים, ניתנה לה רשות להגיש תגובה מטעמה והיא עשתה כן ביום 8.3.2023.

7. להשלמת התמונה יצוין, כי במסגרת הדיונים ביקשו באי כוחו של המבקש כי אעיין בתיק חקירה נוסף שנפתח, שלא נגד המבקש, בעקבות פניה של חורמרו לקרוב משפחה של המבקש, אך לאחר דיון בנושא ובהינתן שבשלב זה טרם התקבלה החלטה באשר לסיווג התיק כחומר חקירה, חזרו בהם מהבקשה לעת הזו.

הבקשה לעיון חוזר

8. במסגרת הבקשה לעיון חוזר נטען כי חומר חקירה שהתקבל אצל המבקש לאחר הדיונים שהתקיימו בפני, מלמד כי אין בסיס לאישומי הסחיטה באיומים ומכאן שנשלל היסוד לקביעה בדבר מסוכנותו. נטען, כי חומר החקירה התקבל בעקבות בקשה שהגיש המבקש לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**) ולאחר שנחתמה תעודת חיסיון והוחלט שחלק מהמסמכים אינם חסויים. לטענת באי כוחו של המבקש לא מדובר רק בכרסום של ממש בתשתית הראייתית אלא מדובר בראיות מזכות של ממש.

9. בכל הנוגע לאישום הסחיטה באיומים נגד רוכשי הדירות בקרית מלאכי, נטען, כי ראיות חדשות מלמדות שהמבקש השקיע בפרויקט בקרית מלאכי ולכן אין יסוד לטענה בדבר דרישת תשלום כ"דמי חסות".

10. עוד נטען ביחס לאישום זה, כי ראיות חדשות מלמדות על מעורבות משטרית באירועים, בזמן אמת. נטען שבמועדים הרלוונטיים לכתב האישום פנו חוקרי משטרה לעדים, בין היתר, לעו"ד הגר. בנוסף, השתתפו חוקרי המשטרה בקבוצת הוואטסאפ של דיירי הפרויקט שם הופצו שמועות שליליות על המבקש, קשריו לעולם העברייני והיותו אדם "מפחיד".

בנוסף התברר, כי בידי המשיבה הייתה הקלטה של המפגש הנוסף שהתקיים בין המבקש לבין רוכשי הדירות ביום 12.1.2022 ונזכר בסעיף 134 לכתב האישום (להלן: **המפגש בינאר**). הקלטה זו בוצעה על ידי שני שוטרים סמויים שנכחו במפגש, והועברה לידי המבקש רק לאחר הוצאת תעודת החיסיון. לטענת המבקש מתיעוד המפגש עולה כי הוא לא השמיע איומים אך לעומת זאת נשמעות הכפשות מרובות כלפיו והשפעות על דיירי הפרויקט. לטענת המבקש, נתונים אלה מלמדים שתחושות "הפחד" וה"אימה" הושטלו אצל רוכשי הדירות. במסגרת הדיון בפני הרחיבו באי כוחו של המבקש בטיעון ביחס לעולה מתיעוד המפגש בדגש על העדר האיומים מצדו.

11. בנוסף נטען, כי תרגומי שיחות שנקלטו בהאזנת סתר מלמדים על הלך רוחו של המבקש שהחליט, לפני המפגש עם הדיירים, לסיים את הפרויקט גם במחיר של הפסד, מבלי להתעמת עם הדיירים. כן נטען כי מצטברות

הראיות המלמדות על חלקו הדומיננטי של מנצורה בקשר מול בא כוחם של רוכשי הדירות, עו"ד הגר, ובכלל זה התבטאויות קשות מצדו, והועלתה שאלה בדבר היחס שונה כלפי המבקש בכל הנוגע למסוכנותו.

12. ביחס לאישום החמישי, שבמרכזו טענה לסחיטה באיומים בקשר לשהות במלון אוקיאנוס נטען, כי במכשיר הטלפון של המבקש ובחומר חקירה נוסף שהועמד לעיון ההגנה לאחר הדיונים בפני, נמצאו ראיות המלמדות על צדקת טענותיו של המבקש לפיהן רשת המלונות היא החייבת כספים לחברת י.מ. אספקת אבן ושיש, אשר נשאה לאורך השנים בעלויות שהייתו במלון.

באשר לטענה בדבר איומים כלפי חומרו נטען, כי לאחר הדיון שהתקיים בערר המשיבה בבית המשפט העליון הבהיר חומרו באמצעות באת כוחו כי לא היה מאובטח ולא היה מאוים על ידי המבקש. בנוסף, פנה חומרו, לקרוב משפחה של המבקש, ובהודעה קולית אמר שהטענה לפיה הוא מפחד מהמבקש היא שקרית, וכי הלה מעולם לא איים עליו. הודעה זו הועברה למשיבה, ובהמשך לכך נפתחה חקירה, לא נגד המבקש, בחשד לשיבוש. תוצרי חקירה זו אלה לא הועברו להגנה לעת הזו. באי כוחו של המבקש הוסיפו וטענו כי בחומר הראיות יש כדי ללמד שהתבטאויותיו של המבקש היו מקובלות בשיח בינו לבין חומרו. בצד זאת נטען, לפגמים בהתנהלות החוקרים במהלך חקירתו של חומרו.

בכל הנוגע לטענה בדבר תחושות האימה שהשרה המבקש בקרב עובדי המלון, הפנו באי כוחו של המבקש להתכתבויות נוספות במכשיר הטלפון בין המבקש לבין אחד מעובדי המלון המפריכות טענה של אימה ופחד.

טענות המשיבה

13. לטענת המשיבה אין מקום לשינוי בהחלטת בית המשפט באשר לראיות, שכן הראיות והטיעונים שהוצגו אינם משנים את תמונת המצב ואינם הופכים את הקערה על פיה.

14. לטענת המשיבה אין המדובר בראיות חדשות. תמליל המפגש מיום 12.1.2022 הוגש לבית המשפט העליון ששקלל גם אותו במסגרת החלטתו בערר; את ההתכתבויות ממכשיר הטלפון של המבקש יכולה הייתה באת כוחו לקבל וכל שנדרש היה קבלת הסכמות באי כוחם של כלל הנאשמים ליתור על "כלל הראיה הטובה"; והמשיבה לא מנעה מסירת חומרי חקירה, ואף הציעה לבאת כוחו של המבקש להגיע ליחידה החוקרת ולהעתיק את ההודעות הנדרשות על ידה.

15. נטען, כי גם לגופם של דברים, אין בטענות המבקש כדי לשנות את התמונה הראייתית ולבסס כרסום מהותי ומשמעותי, כנדרש בהליך של עיון חוזר. קיומה של התחשבות כספית או השקעה של המבקש בפרויקט קריית מלאכי אינה משנה לצורך קיומן של ראיות לכאורה, שכן בעבירה של סחיטה באיומים לא נדרש שמבצע העבירה ידרוש דבר מה שאינו זכאי לו (בהקשר זה הפנו באי כוחה של המשיבה להחלטה בערר). מכל מקום, נטען שגם אם לרוכשי הדירות היה חוב בגין העבודות בפרויקט בקרית מלאכי, היה זה חוב כלפי הקבלן, מקסים ביתן, ולא כלפי המבקש. המבקש פעל מול מקסים ביתן, ולא יכולה להיות דרישה לגיטימית מצדו כלפי רוכשי הדירות. בהקשר זה נטען, כי המבקש כבש את טענותיו בדבר התחשבויות כספיות שעה ששתק בחקירותיו, ולא ניתן לתת היום הסברים בשמו להתכתבויות ומשקלן אפסי.

16. גם תיעוד המפגש בינואר אינו משנה את התמונה הראייתית ויש לראותו כחלק מהשתלשלות האירועים שכללה איומים מצדו של המבקש, ולא כאירוע העומד בפני עצמו. באי כוחה של המשיבה טענו כי על כוונת המבקש לסחוט

באיומים כספים מרוכשי הדירות ניתן ללמוד מהודעות רוכשי הדירות, שכבר הוגשו בעבר בהן נטען לאיומים מצדו של המבקש; מתמליל המפגש מאוקטובר 2021; משיחות שנקלטו בהאזנת סתר שנטען כי מתבררת בהן, בין היתר, כוונת המבקש להלך אימים (ת/1, ת/3). ובנוסף נטען גם לאמירות מאיימות במהלך המפגש בינואר. נטען שהאיום המרכזי במפגש זה היה כלפי עו"ד הגר, וכי אופיו המאיים עולה גם מהאופן בו תיאר אותו המבקש בפני מנצורה בשיחה שנקלטה בהאזנת סתר (ת/2), ומתיעוד המפגש. עם זאת, באי כוחה של המשיבה אישרו שהדברים שהוקלטו במפגש יכולים להתפרש לכאן ולכאן. לטענת המשיבה, הראיות עליהן מצביעה ההגנה אינן משנות את התמונה, שאפילו מתחזקת נוכח הראיות שהציגה.

ביחס למעורבות השוטרים בקבוצת הווטסאפ ובמפגש מיום 12.1.2022, נטען כי על ההגנה להצביע על אינדיקציה לזיהום החקירה. לטענת המשיבה, אין אינדיקציות כאלה והטענות נטענות בעלמא, והן אף סותרות את עדויות הדיירים מהן עולה כי האיומים של המבקש החלו לפני מועד המפגש שבו נכחו השוטרים.

17. ביחס לאישום החמישי נטען כי המסרונים שהוצגו על ידי ההגנה נוגעים לתקופות מוקדמות ואינם רלוונטיים, ובכל מקרה קיומה של התחשבות עם רשת המלונות אינו גורע מטענת הסחיטה באיומים. באי כוחה של המשיבה טענו שחורמרו פחד מסביבתו של המבקש והכיר את קשריו העברייניים (לעניין זה צירפה המשיבה מסמך המפרט אמירות אלה), ואין בראיות שאליהן הפנתה ההגנה כדי לשנות את התמונה.

18. באשר לתיק החקירה שנפתח לאחר פנייתו של חורמרו לקרוב משפחתו של המבקש, הובהר כי המשיבה בוחנת את התיק, והודגש שהנאשמים ובכללם המבקש אינם חשודים באותו עניין וגם לא נחקרו.

דין והכרעה

19. לאחר שמיעת טענות הצדדים במסגרת הבקשה לעיון חוזר ובחינת הראיות לכאורה שהובאו במסגרת הזו, באתי לכלל מסקנה לפיה יש לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

20. בבחינת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם, בוחן בית המשפט אם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו, להבדיל מהוכחתה מעל כל ספק סביר. בית המשפט אינו נדרש לשאלות של מהימנות עדים ומשקל הראיות למעט במקרים נדירים בהם מגלה חומר הראיות סתירות גלויות ומהותיות המכרסמות באופן ממשי בראיות. תפקידו של בית המשפט בשלב זה הוא בחינת הפוטנציאל ההוכחתי של הראיות הגולמיות, טרם עברו אלו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי בתיק העיקרי (בש"פ 493/22 **מדינת ישראל נ' חסין** (6.2.2022); בש"פ 4750/21 **חבשי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (22.7.2021); בש"פ 3422/21 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 (2.6.2021); בש"פ 5718/19 **מישל נ' מדינת ישראל** (23.9.2019); בש"פ 4698/20 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (16.8.2020).

21. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**) קובע, כי משניתנה החלטה לעניין מעצר עד לתום ההליכים ניתן לבקש מבית המשפט לעיין בה מחדש, אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות, או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". מקום בו עילת עיון החוזר היא טענה לכרסום בתשתית הראייתית, נדרש מבקש העיון החוזר להראות כי חל "מהפך ראייתי", "שינוי דרמטי" או "כרסום עמוק" בתשתית הראייתית הלכאורית, כך שמשמעות הדברים היא ש"הקערה נהפכה כליל על פיה" וראיות התביעה "התמוטטו" (בש"פ 3409/18 **בריל נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (3.6.2018); בש"פ 8093/19 **מדינת ישראל נ' רוחן**, פסקה 14 (21.1.2020); בש"פ 4794/95 **שאבי ואח' נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (6.8.1995)).

22. כאמור, טענת המבקש היא כי נוכח הנתונים החדשים הנוגעים לאישומי הסחיטה באיומים, יש לקבוע שאין מדובר בחולשה הראייתית עליה עמדת בהחלטה לעניין הראיות לכאורה, כי אם בהתמוטטות ראיות התביעה שצריכות להוביל לזיכוי של המבקש. בשלב זה, עדיין לא החלה שמיעת הראיות בתיק, והבקשה לעיון חוזר מבוססת, בעיקר, על חומר חקירה, שלפי הטענה לא היה בידי ההגנה במועד הדיון בבקשת המעצר, ובנוסף על פניית חורמרו לאחינו של המבקש שאף היא התרחשה לאחר הדיון בערר.

23. עיון בהחלטת בית המשפט בבקשת ההגנה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי מעלה, שלא נקבע שהיה מחדל מצד המשיבה לעניין העברת חומר חקירה. עם זאת, בפועל, חלק מהראיות לא היו בידי ההגנה במועד בו טענה לעניין קיומן של ראיות לכאורה, ומכאן, בהיבט המהותי, קמה ההיתכנות להליך של עיון חוזר. בצד זאת, אין המדובר ב"מקצה שיפורים" ביחס לטענות שכבר נדונו והוכרעו, ועל ההגנה להצביע על כך שהנתונים החדשים שבידה "הופכים את הקערה". בעניינו לא הצביעה ההגנה על מהפך כזה.

24. ביחס לאישום הרביעי בדבר סחיטה באיומים כלפי רוכשי הדירות בפרויקט בקרית מלאכי:

בכל הנוגע לטענה בדבר עובדות חדשות המלמדות על השקעתו של המבקש בפרויקט בקרית מלאכי הוגשו מספר ראיות ובכללן: צילומי מסך ממכשיר הטלפון הנייד של המבקש המלמדים לטענתו שהוא פרע את החובות שרצו על הפרויקט (נ/1, נ/2); תצהיר של סלמן אלהוזיל, שעמו אף נקלטו שיחות מזמן אמת, המתייחס לתשלומים שבוצעו על ידי המבקש לטובת השלמת הפרויקט (נספח י' לבקשה לעיון חוזר); צילום מסך של התכתבות בין המבקש לבין עו"ד הגר בה הוא מבהיר למבקש כי ההחלטה על הוספת תשלום מסורה לחברי העמותה (נ/3). הוגשו גם שיחות מזמן אמת עם מנהל העבודה באתר הפרויקט המלמדות על תשלומים לטובת הפרויקט על ידי המבקש (נספחים 5-6 להפניות המבקש) והודעות קבלנים שעבדו בפרויקט קודם לכן.

טענות המלמדות על כך שהמבקש השקיע בפרויקט בקרית מלאכי, אינן יכולות להביא לשינוי בהחלטתי לעניין הראיות. זאת, מהטעם שבמסגרת החלטה זו עמדתי על כך שמהראיות לכאורה עולה שהמבקש השקיע כסף בפרויקט באופן שאפשר את השלמתו, וכי דרישתו כלפי רוכשי הדירות הייתה בטענה שנגרם לו הפסד כלכלי (ר' פסקה 116 להחלטה לעניין הראיות לכאורה). בהחלטתי גם עמדתי על טענת המבקש לפיה בשונה מהילוכו במסגרת החקירה בנוגע למרבית הטענות נגדו, הרי שביחס לקריית מלאכי מסר המבקש גרסה בחקירתו מיום 24.5.2022.

חשוב מכך, קביעה זו גם לא שונתה בהחלטת בית המשפט העליון. אולם נקבע כי אין מדובר במעשה סחיטה באיומים "ברף הנמוך", אך משום קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב השקיע כסף בפרויקט שלטענתו קמה זכותו שיוחזר לו (פסקה 13 להחלטה בערר).

25. בנסיבות אלה, איני נדרשת לדיון בטענת המשיבה לפיה ככל שהיו למבקש זכויות כספיות הן היו מול מקסים ביתן ולא מול הדיירים שהוחזקו כ"בני ערובה" או בטענה שהדיירים פעלו בפרויקט באופן עצמאי וגם לא בעמדתה לפיה עסקין בגרסה כבושה מצדו של המבקש. שהרי, גם אם אקבל את מלוא טענות המבקש ביחס להשקעותיו בפרויקט בקרית מלאכי, אין בכך כדי לשנות מהחלטתי לעניין הראיות, שבה כבר נקבע ממצא זה. במאמר מוסגר יוער, שצפייה בחקירתו המתועדת של המבקש מעלה כי הגם שביקש שדבריו לא ירשמו, הרי שבפועל הוא השיב לשאלות רבות.

26. בכל הנוגע לתיעוד המפגש בינואר ומשמעויותיו: ראשית יצוין, כי תמליל תיעוד המפגש הוגש לבית המשפט העליון במסגרת הדיון בערר בצירוף האמירה שהוא הוקלט על ידי שוטר סמוי (פרוטוקול הדיון בערר עמ' 6 ש' 22-27).

בנסיבות כאלה, קשה לראות כיצד יוכל תיעוד המפגש, כמו גם הקלטתו על ידי שוטרים, להיחשב כ"עובדה חדשה" לצורך עיון חוזר בהחלטתו.

למעלה מן הנדרש אציין, כי ביחס לתיעוד מפגש זה, הגם שלשיטת המשיבה הוא כולל אמירות מאיימות הרי שגם היא הסכימה, שייתכן שניתן לפרש את הדברים שנאמרו בו לכאן ולכאן וכי הדברים לא נאמרו בצורה מפורשת (עמוד 213 לפרוטוקול הדיון ש' 22-18, ור' גם הודעת איטה איגל מיום 10.5.2022 ש' 245-249). אך, אפילו אקבל את טענת המבקש לפיה תמליל המפגש אינו כולל איומים מצדו כלפי רוכשי הדירות, אין בכך כדי לשנות מהתשתית הראייתית שנקבעה. בראש ובראשונה, משום שהעדר האיום במפגש אחד אינו מלמד על העדרו באירועים אחרים שביחס אליהם נקבעו ממצאים בהחלטה לעניין הראיות לכאורה. לעניין זה מקובלת עלי עמדת המשיבה לפיה, באירוע הנפרש על פני תקופה של חודשים ומספר מפגשים, אין מקום לקביעת ממצאים על יסוד אירוע קונקרטי מנותק ממכלול האירועים.

27. תיעוד המפגש בינואר הובא בפני כדי ללמד על מעורבות בזמן אמת של חוקרי המשטרה באירועים שהיוו לאחר מכן תשתית עובדתית לכתב האישום. כך, במפגש בינואר שהוקלט על ידי שוטרים סמויים שהשתתפו בו, וכך גם בקבוצת הוואטסאפ של רוכשי הדירות. לעניין זה הוגשה פארפרזה של חומר מודיעיני ולפיו בין חברי קבוצת הוואטסאפ ששמה "בדרך לדירה !!!", היו פרט לרוכשי הדירות גם שוטרים. עוד עולה ממנה כי עו"ד הגר היה מודע לכך כמו גם לנוכחות השוטרים במפגש מיום 12.1.2022 (נ/10). טענת המבקש בהקשר זה הייתה שבענייננו פעלה המשטרה "ביצירת מציאות" ולא בחקירתה.

28. הנתון בדבר מעורבות שוטרים באירועים בזמן אמת לא היה בידיעתי במועד ההכרעה לעניין הראיות לכאורה, אך, כאמור, מעורבות השוטרים בהקלטת המפגש בינואר הובאה בפני בית המשפט העליון בערר. מכל מקום, גם כעת, לא הוצגה בפני תשתית עובדתית למשמעות של נוכחות השוטרים בקבוצת הוואטסאפ ובמפגש בינואר. לא ניתן להניח שהשוטרים ליבו את היצרים וכי תחושות 'הפחד' ו'האימה' הושתלו על ידם בקרב דיירי הפרויקט, מבלי להניח בסיס עובדתי, לכאורי, לטענה שכך אכן נעשה.

29. יתר טענותיו של המבקש, בדבר חלקו של מנצורה או מסקנות שניתן ללמוד משיחה עם אדם בשם טארק מיום 5.10.2021 במסגרתה אמר שחשב לסגור את האתר אבל החליט שאינו רוצה לעשות "ברדק", ודאי שאינן עולות כדי שינוי דרמטי בראיות לכאורה.

30. באשר לטענות לסחיטה באיומים הנוגעות לשהותו של המבקש במלון אוקיינוס: בהודעה הקולית שהשאיר חורמרו לאחיינו של המבקש הוא נשמע אומר כי אינו מסתובב עם שומר ראש, אינו מפחד מהמבקש וגם לא פחד ממנו מעולם ואף מוכן להצהיר על הדברים. הוא מוסיף שהמבקש לא איים עליו ושילם את חובו במהלך שנות התארחותו במלון ואין רבותה בכך שהשאיר חוב קטן.

הודעה זו לא הייתה בפני במועד ההחלטה לעניין הראיות לכאורה עם זאת, אמירות של חורמרו לפיהן הוא אינו חושש מהמבקש היו, והיוו חלק מהטעמים לקביעתי בדבר חולשה הראייתית שבאישום זה (פיסקה 141 להחלטה לעניין ראיות לכאורה). בדומה גם על מערכת היחסים המורכבת שבין חורמרו לבין המבקש והשפה הבוטה, בלשון המעטה, בה דיברו האחד עם השני, עמדתי בהחלטתי. בצד זאת, עמדתי גם על ידיעת חורמרו על קשר בין המבקש לבין גורמים שעל פני הדברים קשורים בפעילות עבריינית, על התהדרותו של המבקש ביכולותיו מול אותם גורמים ועל אינדיקציות לחשש של חורמרו כמו גם של יתר עובדי המלון (פסקה 140 להחלטה לעניין ראיות לכאורה). עיון בפסקאות 140-141 להחלטה בעניין הראיות לכאורה מלמד שטענות המבקש במסגרת העיון החוזר כבר מצאו ביטוי שם.

משנקבעו ממצאים לכאוריים אלה, שלא שונו בהחלטה בערר במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש, הרי שהצגת ראיות נוספות להוכחתם - ההודעה הקולית של חורמרו לקרוב המשפחה של המבקש, תמונה חברית משותפת של חורמרו והמבקש (נ/8) והתבטאויות בוטות של חורמרו באותן המילים בגין מיוחס למבקש אישום האיום (נ/9) - אינה יכולה להוות עילה לעיון חוזר בהחלטה. באשר לטענה בדבר חקירותיו של חורמרו אציון, כי צפיתי בחקירות ובמהלכן נשמע חורמרו מתבטא כפי שתואר בסעיפים 136-137 להחלטתי בראיות לכאורה, אך ככל שהמבקש יבקש לטעון למשקלם של הדברים, אל מול מהלך החקירה, הרי שמקומן של טענות אלה במסגרת ההליך העיקרי.

בנסיבות אלה אינני נדרשת להתייחס לטענות המשיבה בהקשר זה, שאף הן מהוות חזרה על הטענות שנטענו בפני במסגרת ההחלטה לעניין הראיות לכאורה.

31. בכל הנוגע לטענת ההתחשבות בין רשת המלונות לבין המבקש הוגש צילום מסך מהטלפון של המבקש שלטענת באת כוחו מלמד על חובות של רשת המלונות כלפי חברת י.מ. נכון ליולי 2020, ומתיישב עם דפי הנהלת החשבונות של החברה (נ/4 נ/5 נ/6). במהלך הדיון גם הופניתי לחקירותיו של חורמרו מהן עולה שבתקופות מסוימות רשת המלונות הייתה חייבת סכום של 30-40 מיליון ש"ח בגין אבן ושיש שסופקו על ידי המבקש (עמ' 202 לפרוטוקול ש' 21-29). בנוסף הוגשו התכתבויות בין חורמרו למבקש ביחס לאספקת שיש על ידי קסאס לחורמרו ולאחיו, ציון (נ/7).

גם בכך אין כדי לשנות מהתמונה הראייתית שנקבעה בהחלטה לעניין הראיות לכאורה באופן המצדיק את שינויה. ראשית, משום שהדברים שנקבעו בהחלטה בערר ביחס להעדר נפקותה של התחשבות מקום בו עסקין בטענת סחיטה באיומים בנוגע לאישום הרביעי, חלים גם על האישום החמישי. שנית, משום שלגופם של דברים אין המדובר בהתחשבות במועדים הרלוונטיים. ושלישית, משום שגם לעניין זה נקבע בהחלטה לעניין הראיות לכאורה שלאורך השנים שולמה שהייתו של המבקש על דרך התחשבות מול אספקת השיש (פסקאות 131, 133 ו-141 להחלטה לעניין הראיות).

32. סיכומים של דברים, במסגרת העיון החוזר הוצגו ראיות המדגימות את החולשה הראייתית באישומים הנוגעים לסחיטה באיומים שנקבעה בהחלטה לעניין הראיות לכאורה, אך אינן מצביעות על שינוי דרמטי בעוצמתה. כאמור, הקביעה בדבר קיומה של חולשה ראייתית לא שונתה במסגרת ההחלטה בערר, ונקבע שאין בה כדי להצדיק את העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני (פסקה 12 להחלטה בערר). משנקבע כך, הרי שראיות המלמדות על החולשה הראייתית האמורה, אינן "הופכות את הקערה על פיה" או מהוות "מהפך ראייתי" שנדרשים על מנת להביא לשינוי החלטה במסגרת בקשה לעיון חוזר.

אשר על כן, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.